

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4444/2022
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Видаковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Александар Будалић, адвокат из ..., ради накнаде штете по тужби и исплате дуга по противтужби, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2950/21 од 15.10.2021. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2950/21 од 15.10.2021. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2950/21 од 15.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2950/21 од 15.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 4105/19 од 25.02.2021. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете на основу мање исплаћене отпремнине због одласка у пензију износ од 72.200,00 динара са законском затезном каматом од 13.01.2017. године до исплате (став први изреке првостепене пресуде), одбијен као неоснован противтужбени захтев туженог, којим је тражио да се обавезе тужилац да исплати туженом на име дуга износ од 72.200,00 динара са законском затезном каматом од 23.12.2016. године до исплате (став други изреке првостепене пресуде) и обавезан тужени да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 55.470,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате (став трећи изреке првостепене пресуде).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне материјалног права, с тим што је

предложио да се о ревизији одлучи као посебној применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите по тужби је исплата на име накнаде штете на основу мање исплаћене отпремнине због одласка у пензију, а по противтужби исплата на име дуга. Нижестепеним одлукама је усвојен тужбени захтев тужиоца, док је одбијен противтужбени захтев туженог. Донете пресуде су у складу са правним схватањем израженим у одлукама ревизијског суда, који је одлучујући у истоветним чињенично-правним споровима, изразио правни став да послодавац није овлашћен да умањује отпремнину за износ неисплаћеног зајма, и став да зајам који је дат запосленима није потраживање из грађанско-правног односа на основу зајма које застарева након протеча општег рока застарелости прописаног чланом 371. Закона о облигационим односима, већ потраживање из радног односа на које се примењује рок застарелости из члана 196. Закона о раду којим је регулисана застарелост новчаног потраживања из радног односа.

Сходно томе, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу из радног односа дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинско-правним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 27.12.2019. године. Противтужба је поднета 10.02.2020. године. Вредност предмета спора по тужби и противтужби износи 72.200,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела по тужби и противтужби не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић